

[Krag.]

udtrykke Villighed, som jeg har gjort det her i Dag, til at rette dem.

Den højtærede Minister holdt saa et Foredrag om sin Krisehjælp, og jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister paa dette Punkt trængte til at faa Luft, for vi ved jo, hvor indeklemt han er i disse Dage som Følge af den kolossale Fejlregning han i Oktober Maaned gjorde sig skyldig i, den kolossale Fejlregning, som vi andre allerede den Gang paa pegede; men den Gang gjorde den højtærede Minister sig haard som Sten... (*Indenrigsministeren* [Dahlggaard]: Hvad er det for en Fejltagelse?). Det var de 30 Millioner og de 2 pCt., de stod slet til hinanden... (*Indenrigsministeren* [Dahlggaard]: Der var ingen Fejlregning, aldeles ikke!). Jo, der var, for den højtærede Minister kan ikke give de 2 pCt. af Forskellen mellem Nettogæld og Nettoformue med de 30 Millioner, som han i sin Tid havde i Lommen. Nu er de jo i hvert Tilfælde forsvundet for de 24 Mill. Kr.'s Vedkommende, den højtærede Minister maa søge at skaffe sig 17—18 Mill. Kr. til, og dette foregaar altsaa for Tiden i Landbokommissionen — det vil sige, jeg ved ikke, om der rigtig er foregaaet noget endnu, og det er vel det, der giver den højtærede Minister Anledning til at udtale sig, som han gør.

Men den højtærede Minister har saa igen i Aften, saaledes som han ogsaa gjorde i Landstinget, sammenblandet Virkningerne af den øjeblikkelige Hjælp een Gang for alle, som Ministeren vil give gennem sin Kriselov, og saa den permanente Støtte til Fremme af Rentabilitetsmuligheden, som vi vil give, og jeg vil paa ny hævde, at det kan aldeles ikke sammenstilles. Selv om den højtærede Minister kommer og siger: Se, om han dør ikke gennem den Lovgivning, jeg har faaet gennemført, kan faa udbetalt i 1931—32 til Betaling af forfaldne Kommune- og Amtsskatter 500 Kr.! — ja, saa vil jeg derved hævde, at det er urigtigt og vildledende, naar den højtærede Minister sammenstiller dette med, at den vedkommende efter vort Forslag skal have en permanent Nedsættelse af sine Ejendomsskatter, løbende Aar ud og Aar ind i Fremtiden, paa f. Eks. halvandet Hundrede Kroner. Den højtærede Minister kan dog ikke tænke sig, han kan komme Tingets Medlemmer i den Grad Blaar i Øjnene, at man uden videre sammenstiller disse to Tal uden i fjerneste Maade at tage Hensyn til, hvad der er af øjeblikkelig Virkning, og

hvad der tilsigter en blivende, en permanent Virkning.

Den højtærede Minister har gennemgaaet en Række Eksempler paa Virkningerne af sin Kriselovgivning overfor Ejendomme af forskellig Størrelse. Jeg har for mit Vedkommende ogsaa undersøgt denne Sag for forskellige Ejendomstyper, jeg har dette Materiale her hos mig og kunde godt stille min Undersøgelse op ved Siden af den højtærede Ministers; men jeg tror, at det er Sammenligninger, som ikke har nogen som helst saglig Interesse. Det er Foranstaltninger af saa fuldkommen forskellig Beskaffenhed, den ene af øjeblikkelig, den anden af varig Karakter, at det i Virkeligheden er hen i Vejret at foretage en Sammenligning.

Der er saa meget mindre Grund til at foretage en Sammenligning, som den højtærede Minister har gennemført sin Kriselovgivning, og naar „det er foregaaet“ færdigt, om jeg saa maa sige, i Landbokommissionen, saa er det jo den højtærede Ministers Mening, at for indeværende Finansaar skal de 2 pCt. af Forskellen mellem Gæld og Formue være til Disposition for enhver Landbruger. Hvad Anledning er der saa til at opholde sig over, hvorvidt den yderligere Støtte til Rentabilitetens Gen-skabelse, som vi vil give gennem de Forslag, vi her stiller, yder mere eller mindre end det, som Landbrugerne allerede har faaet? Det er, synes jeg, et Forsøg paa at tale usagligt om et sagligt Spørgsmaal, som jeg synes, den højtærede Minister skulde have afholdt sig fra.

Den højtærede Minister sluttede, ligesom det ærede Medlem Hr. Fisker og det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, med at erklære, at de her foreliggende Forslag ikke kunde bruges som Forhandlingsgrundlag. Jeg maa sige, at det beklager jeg meget; men jeg gaar dog ud fra, at denne Udtalelse ikke skal forstaaes i den Grad efter sin Bogstav, at det skulde være Flertalspartierne Mening her i dette høje Ting at modsætte sig, at disse af os rejste Spørgsmaal efter denne Forhandlings Afslutning henvises til Behandling i et Udvalg. Det vilde have Interesse at faa at vide, om den højtærede Ministers og de to ærede Ordføreres Ord skal opfattes paa den Maade, og jeg haaber derfor, at vi, inden denne Forhandling slutter, kan faa Oplysning derom.

Men naar den højtærede Minister slutter med at stille det Spørgsmaal, om vi tror, at dansk Politik er naaet til et Punkt, hvor Gennemførelse af saadanne Forslag er mulig,